

BABAM BİZİ BIRAKTIĞI İÇİN¹

Prof. Dr. Mehmet Zeki AYDIN²

Nüfus kaydına göre, 1959 yılının 15 Kasım; teyzemin söylediğine göre, 29 Ekim günü Konya'nın Çumra ilçesinde dünyaya gelmişim. Ben doğduktan kısa bir süre sonra babam askere gitmiş. Çumra o tarihlerde 10 bin nüfuslu bir ilçeymiş.

İlkokula başlamadan önce, en belirgin hatırladıklarım; babamın kalaycı, amcamın bakırcı, dedem Nalbant İbrahim'in nalbant ve dayımın marangoz dükkânlarına gittiklerimin yanında kaçarak gittiğim yaklaşık 5 km uzaklıktaki Okçu köyündeki teyzemler ve dedemle birlikte annemden saklı nalbantlık için gittiğimiz köylerdir. Tabi, Çumra'nın erkek çocuklarının sünnetçisi olan Tıkır amcamın beni sünnet etmesini de iyi hatırlıyorum. Dedemle birlikte gittiğimiz mahallemizdeki Ak Camiyi, yılda birkaç kişinin boğulduğu Çarşamba Çayına annemin beni göndermemesi nedeniyle yüzme öğrenemediğimi de unutmuyorum.

İlkokula mahallemizdeki Hürriyet ilkokulunda başladım. İlk öğretmenim Ayşe Karaorman'dı, ikinci öğretmenimin adı sanıyorum Tankut idi, bir de Hasan Hüseyin öğretmenimi kısmen hatırlıyorum. İlkokulda, süt tozundan kaynatarak verdikleri içtiğimiz sütler, gezi gözlem amacıyla bizi PTT'ye götürmeleri, iki ebemin vefatı, ailesi köyde olduğu için evimize ortaokulda okumaya gelen teyzemin oğlu da aklımda kalanlardan. Babam bizi bırakıp gittiği için annem terzilik yaparak bizlere baktı. Annem, ablam ve iki kız kardeşim, babamın yokluğunun getirdiği maddi ve manevi sıkıntıları birlikte göğüsledik.

İlkokuldan sonra ortaokula gidecek ve benden önce okulu bitirmiş bir abladan aldığım öğrenci şapkasını giyeceğim diye çok sevinmişim. Ancak o zamana kadar ortaokul ve lise öğrencilerinin üniforma gibi taktıkları şapka giyme mecburiyeti o yıl kaldırılmıştı. Derken orta ikiye geçtiğim yılın yazında babam beni İzmir'e çağırdı ve annem beni otobüse bindirdi tek başıma İzmir'e gittim. Ertesi yıl babam hepimizi İzmir'e götürmeye karar verdi, 1973'de İzmir Gültepe'de bir gecekonduya göçmüş olduk. Orta üçüncü sınıfı Gültepe Ortaokulunda bitirdim.

Ortaokulu bitirince hangi liseye gideceğime karar veremedik. Hemen işe başlarım diye Çınarlı Endüstri Meslek Lisesi'ne kaydoldum ama oraya iki otobüsle gidilip gelinebildiği ve otobüs parasını bulamayacağımız için buradan kaydımı sildirdik. Tek otobüsle veya yürüyerek de gidebileceğim (yaklaşık 6-7 km uzaklıktaki) Ticaret Lisesine kaydoldum. O yıl ahlak dersi okutulmaya başlanmıştı bunu hatırlıyorum. Ticaret Lisesine 2-3 hafta kadar devam ettim. Bir

¹ Bu yazı, "Babam Bizi Bıraktığı İçin", **Çocuk ve Çocukluk Deneme Kitabı Dünyadan Büyüktür Çocuk**, Çocuk Vakfı Yayınları, İstanbul 2011, ss.254-255'de yayımlanmıştır.

² www.mehmetzekiaydin.com Email: mzekiaydin@mynet.com

gün postadan bir resmî yazı geldi. “İzmir İmam Hatip Lisesi’ni devlet parasız yatılı olarak kazandınız, aşağıdaki evrakları şu tarihe kadar getirerek kaydınızı yaptırabilirsiniz.” Ben o güne kadar İmam Hatip Lisesi nedir, bilmezdim. Sadece ben değil ailem de bilmiyordu. Komşulara ve mahallemizdeki caminin imamına sorduk. Beyşehirli bir teyzenin şöyle dediğini hatırlıyorum: “Oğlum, bu okula git. Hem dünyanın hem ahiretin kurtulur.” Allah rahmet eylesin (zannediyorum adı Emine’ydi) benim bu okula gitmeme o vesile oldu. Evet, dünyamızı bu okul sayesinde kurtardık, inşallah ahiretimiz de kurtulur. Bu arada, ortaokuldan sonra Polis Koleji sınavını kazandığım ama sağlık muayenesinden “Renk körlüğü dolayısıyla polis olamaz.” raporuyla Ankara’ya gidemediğimi hatırlatmak istiyorum.